

kommunala bostadstillägg samt änkepensioner i anledning av dödsfall före den 1 juli 1960.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte

1. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag om en familjepolitisk reform med ett avsevärt förbättrat stöd för barnfamiljerna i enlighet med de riktlinjer som i motionen anförts;

2. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till sådan ändring av gällande bestämmelser att vid inkomstprövning för bostadstillägg för barnfamiljer den fastställda beskattningsbara inkomsten skall ökas med 10 % av den behållna förmögenhet som överstiger 30 000 kr.

Stockholm den 28 januari 1969

Gunnar Hedlund (cp)

Sven Wedén (fp)

Nr 623

Av herr Hedlund m. fl., *angående lokaliseringsstödet.*

(Lika lydande med motion nr 527 i Första kammaren)

Vid principbeslutet 1964 om riktlinjer för lokaliseringpolitiken under en försöksperiod fastställdes medelsramen för lokaliseringsstödet under den nu aktuella femårsperioden till 800 milj. kronor, varav 300 milj. kronor i lokaliseringsbidrag och 500 milj. kronor i lokaliseringslån. Detta innebar sålunda per år 60 milj. kronor i lokaliseringsbidrag och 100 milj. kronor i lokaliseringslån. Redan vid 1964 års riksdag förordades från vårt håll att det nya lokaliseringsstödet skulle få större omfattning. Utvecklingen har bekräftat riktigheten av denna bedömning. Vid fjolårets riksdag fattades beslut om att ramen för lokaliseringsstödet under femårsperioden skulle vidgas till 1 miljard kronor, varav 750 milj. kronor för lokaliseringslån och 250 milj. kronor för lokaliseringsbidrag.

I statsverkspropositionen föreslås nu, att ramen för lokaliseringsstödet skall vidgas ytterligare med 100 milj. kronor till 1 100 milj. kronor, varav 900 milj. kronor till lokaliseringslån och 200 milj. kronor till lokaliseringsbidrag. För nästkommande budgetår har departementschefen föreslagit, att anslaget till lokaliseringsbidrag skall uppföras med 10 milj. kronor och an-

slaget till lokaliseringsslån med 200 milj. kronor. Liksom tidigare förordas, att Kungl. Maj:t skall ha möjlighet att bevilja lokaliseringsslån med högre belopp än som anvisats under anslaget.

Det är enligt vår bedömning uppenbart, att situationen nu ställer ökade krav på en aktiv lokaliseringspolitik såväl inom det s. k. norra stödområdet som i andra delar av landet, där sysselsättningsbetingelserna är otillfredsställande. Det relativt sett försämrade sysselsättningsläget i norrlandslänen, d. v. s. i norra stödområdet, är otvivelaktigt ett besked om att lokaliseringstödet varit otillräckligt. Den konjunkturuppgång, som vi nu räknar med, bör givetvis innebära ökade möjligheter till etablering och utvidgning av företag, vilket ökar behovet av lokaliseringstöd i såväl norra stödområdet som i andra delar av landet.

En brist i lokaliseringpolitiken är, att stöd inte utgår till uppbyggnad av rådgivning av teknisk, ekonomisk och administrativ art till företag. Detta är synnerligen viktigt vid nyetablering och utvidgning av företag, särskilt i områden med svag industritradition.

Vi föreslår därför att i stödunderlaget för lokaliseringsbidrag kan ingå utgifter för en upprustning av rådgivning till företag under ett initialskede. Detta kan också ses som ett led i en företagsledarutbildning.

Det är också anledning att i sammanhanget framhålla, att de omfattande strukturrationaliseringar som pågår inom näringslivet skärper kravet på aktiv lokaliseringspolitik. Det är självfallet angeläget för samhället att medverka till en strukturrationalisering, som kan ge vårt näringsliv ökad effektivitet och konkurrenskraft. Men lika väsentligt är det, att strukturomdaningen kan genomföras utan att vissa orter och områden får ökade sysselsättningssvårigheter. Strukturrationaliseringen kan innebära att en bygd med god tillgång på bostäder, skolor och serviceanläggningar förlorar sysselsättningsmöjligheter. Strukturpolitiken och lokaliseringpolitiken måste därför enligt vår mening vara nära samordnade med varandra. Detta ställer ökade krav på resurser för lokaliseringpolitiken.

Vidare bör lokaliseringstödet förstärkas i de speciella glesbygdsområdena, såsom vi förordar i en annan motion.

Då för närvarande betydande reservationsmedel föreligger i fråga om lokaliseringsbidragen, bör det kunna godtas, att detta anslag för nästa budgetår uppförs med endast 10 milj. kronor. Det är mot bakgrunden av vad vi anfört möjligt, att ytterligare bidragsstöd kan komma att bli nödvändigt under budgetåret. Men detta kan tillgodoses genom att anslaget ges karaktären av förslagsanslag. Departementschefens förslag om minskning av bidragsramen från 250 till 200 milj. kronor finner vi däremot inte acceptabelt. Denna minskning skulle innebära, att bidragsstödet blir väsentligt lägre under försöksperiodens senare del än under den förra. Bidragsramen bör fortfarande vara fastställd till 250 milj. kronor.

Det av departementschefen föreslagna låneanslaget på 200 milj. kronor finner vi otillräckligt mot bakgrunden av den situation, vi ovan tecknat. Vi förordar, att investeringsanslaget till lokaliseringsslån för nästkommande budgetår uppförs med 300 milj. kronor. Från samhällsekonomiska synpunkter måste detta vara en riktig åtgärd.

Vid fjolårets riksdag föreslogs i motion från vårt håll, att ramen för lokaliseringsstödet skulle fastställas till 1,5 miljard kronor. Utvecklingen liksom den aktuella situationen är belägg för att vår bedömning av behovet av lokaliseringsstöd varit den riktiga. Men nu återstår inte stort mer än ett av de fem försöksåren. I detta läge anser vi, såsom framgått av det anförda, att ramen för lokaliseringsstödet under försöksperioden bör fastställas till 1 250 milj. kronor, varav 1 000 milj. kronor till lokaliseringsslån och 250 milj. kronor till lokaliseringsbidrag.

En nyhet i årets statsverksproposition är förslaget, att lokaliseringsstöd skall kunna utgå även till statliga företag. Lokaliseringsspolitiska skäl kan tala för att statlig företagsamhet kommer till användning i ökad utsträckning. Det är härvid självklart, att man från konkurrenssynpunkt inte bör göra skillnad mellan enskilda och statliga företag.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av inrikesdepartementets huvudtitel måtte

1. besluta vid punkten C I. Lokaliseringsbidrag, att anslaget till *Lokaliseringsbidrag* för budgetåret 1969/70 skall uppföras som förslagsanslag;
2. anvisa under Kapitalbudgeten, V:1. Lokaliseringsslån, till *Lokaliseringsslån* för budgetåret 1969/70 ett investeringsanslag av 300 000 000 kronor;
3. besluta att ramen för lokaliseringsstödet under den fem-åriga försöksperioden skall vidgas till 1 250 milj. kronor, varav 1 000 milj. kronor skall utgöra lokaliseringsslån och 250 milj. kronor lokaliseringsbidrag;
4. medge att i stödunderlaget för lokaliseringsbidrag må kunna inräknas utgifter för företagsrådgivning i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 28 januari 1969

Gunnar Hedlund (cp)

Lars Eliasson (cp)
i Sundborn

Nils G. Hansson (cp)
i Skegrie

S. G. W. Wahlund (cp)

Sven Vigelsbo (cp)

Johannes Antonsson (cp)

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Gunnar Larsson (cp)
i Luttra

Thorbjörn Fälldin (cp)